

У Кинотеци Македоније у петак 13. новембра почео је филмски циклус „Црни талас у српском филму“.

У уводном обраћању професор Марко Бабац, (који је о „црном таласу у српском филму“ одржао и серију предавања на скопском Факултету драмских уметности) нагласио је значај пионирског подухвата некада младих аутора, „од Словеније до Македоније“, међу којима је и сам био, чија дела су пробудила „одбрамбене“ механизме тадашњег комунистичког режима. Он је указао да ће преко тих раније скрајнутих филмских остварења посебно данашње млађе генерације „заробљене крај екрана својих компјутера“, моћи да сагледају макар део бунтовног креативног приступа аутора из тог таласа, који упркос „пришивченом имену - нису носили мрачне већ дугине боје“.

Бабац је један од аутора из периода црног таласа југословенског филма, професор филмске Академије у Београду и оснивач Катедре филмске и ТВ монтаже у Бањалуци. У време одржавања филмског циклуса у Скопљу, одржао је три предавања – „Црни филм у југословенској кинематографији“, „Визуелна природа филма“ посвећено Славку Воркапићу и Мери Пикфорд уз пројекцију филма „На споредна врата“.

Пригодном свечаношћу на којој су говорили директорка Кинотеке Македоније мр Мими Ђоркоска Илиевска и амбасадор Србије у Скопљу Зоран Поповић, ревију је отворио филмски омнибус, „Капи, воде, ратници“, прво професионално остварење Марка Бабца, Живојина Павловића и Војислава Кокана Ракоњца из 1962. године.

У девет дана, до 21. новембра у Кинотеци Македоније, како је програмом предвиђено, биће приказано девет играних и два документарна филма из 60-тих година минулог века који карактеришу опус такозваног „црног таласа“ – „Кад будем мртав и бео“ (1967) и „Буђење пацова“ (1967) Живојина Павловића, „Скупљачи перја“ (1967.) и „Биће скоро пропаст света“ (1968) Александра Саше Петровића, „Рани радови“ (1969) Желимира Жилника, „Љубавни случај или трагедија ПТТ службенице“ (1967) и „Јутро“ (1967) Младомира Пурише Ђорђевића, „Вране“ (1969) Љубише Козомаре и Гордана Мишића. У оквиру циклуса биће приказани и документарни филмови „Парада“ (1962) Душана Макавејева и „Забрањени без забране“ (2007) Милана Никодијевића и Динка Туцаковића, који, изјавама аутора и инсертима „спорних“ филмова реконструише и анализира време и разлоге забрана дела југословенског црног таласа.

Део филмова велики број публике у Македонији, сигурно ће имати прилике да види – први пут, иако су неки од филмова досада су били приказивани на Синеастичким вечерима у организацији филмске омладине града Скопља.

- Публици нудимо дела најзначајнијих представника тог таласа из 60-тих година минулог века. Филмови и аутори су окићени бројним домаћим и страним наградама, али нису имали могућности за често приказивање на филмским платнима у време социјализма. Реч је о најконтроверзнијој и најинтересентнијој филмској поетици тог времена, истакла је Мими Ђоркоска Илиевска, захваљујући на сарадњи и помоћи југословенској кинотеци из Београда, директору Радославу Зеленовићу и амбасадору Србије у Скопљу Зорану Поповићу.